

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

3 de Deposito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

redes quoque eius competit, l. 8. §. interdictum. eod. titu. siue habeat, siue desierit dolo habere: ex dolo autem defuncti haecenus, quatenus ad eum peruenit. dicitur l. quastum, §. quod a Titio, & l. cum precario, 12. §. fin. de precario. Neque heres viuacere poterit, quod defunctus precario possidebat, l. fin. de precar. C. potissimum, quia morte eius cui conceditur precarium finitur, nec continuatur in heredem eius. l. quastum, §. fin. eod. P. Ideo restituere alienum debet, in quo nullum ius ei est. l. cum heres, 11. de diuers. & tempora. prescriptio. lib. 4. P. tit. 3.

14 ¶ In re autem restituenda si sit deterior, vel interierit qui rogauit, tantum de dolo, non de culpa, nisi ea dolo sit proxima teneatur: quia totum hoc precarium ex mera liberalitate eius descendit, qui precario conceffit. d. l. cum precario, §. fin. Agitur precarii nomine quod iussu, & de in rem verso, contra dominum & patrem serui & filii familias qui precarium rogantur. l. fin. in fin. C. de pact. l. 2. de his qui sunt sui vel alieni. iur. Precario nomine possidens quoque ob rem illam, interdicto uti possidetis, aduersus omnes agit, praeter eum quem rogauit, l. quastum, §. cum quoq. de precar. P. l. contractus. de regu. iur. in P. siquidem ambo rem eandem possident, videlicet qui rogauit naturaliter, & qui conceffit ciuilit. l. 4. §. et tenebitur. l. 8. & l. 13. eo. de precar. Et translata videtur in dubio, hoc est, si nihil aliud cautum est, naturalis possessio, l. qui precario, 17. eod. l. 1. in fin. & l. §. uti possidetis. in P. imo aliquando translata ciuilib, & naturalis possessio, si credamus Accursio, l. et habet, 1. §. cum qui, de precar. ut aliquando ex verbis concessiois liquet neutram concessam, veluti si quis precario concefferit morari in fundo. l. in rebus, §. 1. eo. Hoc porro ius quod in precaria re quis habet ratione subfistens precarii, possidentis conceditur, gl. in l. Pomponius, l. 13. §. si is qui, de acquir. poss. P. lib. 4. tit. 2. & tandem vsu & vsufructu eius potitur, quamdiu non soluitur.

15 ¶ Soluitur tamen pluribus modis. Primum reuocatione facta a domino & a concedente, ut dictum iam abunde est. Item si expresse quidem non renocet, sed tacite, ut si qui conceffit rem precario datam, alienauerit: nisi voluntate noui domini res eadem permaneat penes eundem, Vlp. in l. certa, §. is qui rogauit, de precario, P. l. si quis ante, §. idem Pomponius, de acquir. poss. ut & finitur precarium pignoris, solente debitor debitum creditori, qui rem pignoratam precario dedit eidem. l. quastum, §. quod a Titio, & §. illud, de precar. P. Si precarium, ut in precariis fuerit concessum temporis definitione, eo adueniente finitur, l. si debitor, de precar. Item morte concedentis, si dictum, si non dictum, non utique, l. 4. & §. de precar. c. 1. de precar. quamuis morte eius cui conceditur, finiat, quia ad eum non transit, l. 4. loca. P. ut in precaria superius annotauimus etiam. l. cum precario, 12. §. fin. de precar.

De Deposito. Cap. 3.

Lib. Instit. tit. 15. §. preterea. Lib. Pandect. 16. tit. 3. Lib. C. 4. tit. 33. In Authent. coll. 6. tit. 14. de deposito. Lib. Decretal. 3. tit. 16. De sequestratione. Lib. 4. C. tit. 4. Lib. 2. Decretal. tit. 17. Lib. 2. Clementi. tit. 5.

- 1 Depositorum re contrahitur, commendatum & depositum, idem.
- 2 Depositorum quid. Vocula in iure non sunt otiosa, eod.
- 3 Distinctio depositi.
- 4 Res depositae quae, & quae sequestrari & depositi: & sequestrari differentia.
- 5 Sequestrari nomen unde, & quid olim.
- 6 Sponsio qualis species depositi, & quando permittitur.
- 7 Sponsio litis causa, & de his quae inde accipiebant iudices.
- 8 Quae res deponi possunt.
- 9 Qui deponant.
- 10 Et apud quos.
- 11 Deponitur ob signatum, & non ob signatum.
- 12 Praxis sequestrari committendi an vnus, vel plures sint statuendi.
- 13 Colligens, neque sequestrer, neque conductor sequestrari rei litigio esse potest: & de aliis qui sequestrari fieri non possunt, vel possunt.
- 14 Quae res sequestrari possunt, & quid operetur sequestratio beneficii.
- 15 De sequestratione personarum.
- 16 De forma deponendi, quae simplex, vel composita: & quomodo a mandato, locatione, & mutuo differat.
- 17 Depositarius de dolo, non de culpa, tenetur.
- 18 Quo loco rei controuersa depositum fieri, & faciendum sit. Depositum quoque, olim tutius pecunias in templis.
- 19 In Chermiliarchio ciuitatis, ecclesiarum, apud nummularios, &

- alibi penes priuatos fide delecta.
- 20 Quare temere non fit sequestratio: & quando in sequestrum transit possessio, & possidenti antea admittitur.
- 21 Iniectio manus regia, id est, mettre foubz la main du Roy, & de Iustice, non admittit possidenti possessionem.
- 22 Beneficium triennio pacifice possessum sequestrari non potest, neque pecunia ex contractu debita.
- 23 Finis sequestrationis & depositi quis.
- 24 Rationes sequestrari.
- 25 Satisfactio sequestrum fieri impedit, & factum reuocari, & quando.
- 26 Quae precedant sequestrationem faciendam.
- 27 Iudex potest inhibere, ne pendente lite fiat alienatio.
- 28 Sequestrari officium quale.
- 29 Sequestrer impensas repetit, & salarium petere potest.
- 30 Sequestrer num cogi possit suscipere sequestrum.
- 31 Quae obseruanda in sequestrato possessi, contrumacia.
- 32 In causam debiti pignora capta possunt sequestrari, vel consentiente creditore, penes ipsum debitorem depositi nomine capta relinquunt.

Depositum, tamen potissimum, §. preterea, quibus modis, re contrahitur, obli. contrahitur obligationem, idem ac commendatum. l. Lucius, 24. depositi. P. l. commendare, de verb. sign. ¶ Depositum tamen porro est, quod custodiae causa apud aliquem gratuito positum & commendatum est, colligitur ex l. cum suis, §. de po. in P. De prepositio, auget vim positi, ut non simpliciter positum censetur, sed & totum fidei eius, qui capit commissum, quod ad custodiam rei pertinet, d. l. in princ. Seruus in eclog. 20. Virgil. in ver. detexere. sic enim uoculas Iurifconsulti considerant, ut perperam non sint positae, ut in l. triplici, de verb. sign. l. re conuicti, de lega. 1. l. fin. de impube. C. aut expungant. l. 1. quod met. caus. P. l. fin. C. de donatio. ¶ Depositum tamen diuiditur in proprie depositum, & sequestrum, & sponsonem: differunt autem, materia, serum videlicet causa, & formula.

¶ Res tamen proprie in depositum veniunt mobiles: in sequestrationem proprie immobilis, ut de prohib. sequestr. pecuniae, C. lib. 4. tit. 4. quanquam & aliquando sequestrum rei mobilis, vel le mouentis, ut hominis, sit. ut in l. si hominem, 7. depositi. P. Item depositum est, quando vnus, vel plures rem deponunt, quae est sine controuersia ex plena & libera voluntate sequestratio, quando fit depositum ex controuersia rerum ipsarum depositarum. l. licet, 17. & l. proprie, 6. depositi. in P. 109. sequestrer, de verb. signif. Et si sequestrer, medius inter litigantes, l. si apud te, 19. de praescript. verb. P. ut etiam in eum tamdiu transferatur possessio, solum ad eam litigantibus, donec diremta sit controuersia, vel solum sequestrum: quo tamen aliter in deposito statuitur, in quo qui deponit & dominum, si habet, & possessionem sibi retinet, nec transit in depositarium, d. l. licet. Hocque proprium in sequestrato, qui ut plerisque iudicis auctoritate quamuis ex consensu partium, vel illis consentientibus, constituitur, ut si se exonerate deposito seu sequestrato non possit, nisi ex iustissima causa, & auctore iudice. l. ei apud quem, §. §. si de pos. ¶ Sequestrum tamen dictum putant, ab eo quod occurrerit, aut quasi sequenti eos qui contendunt, committitur. in l. sequestrer, 109. de verb. sign. Et Gellius, ab eo quod litigantes fidem eius sequantur, olimque dictum seculnam, Aut. Gell. lib. 20. c. 10. Sequestrer apud Ciceronem paulo aliter quam apud Iurifconsultos accipitur, pro eo, apud quem pecunia corrumperendi iudicii causa, aut tribuim deponeretur, ut suffragia obtinerentur: ut dum aliter Cice. pro Cluent. Quo sequestrer, in ipso iudice corrumperendo est vsus. Et alibi, Cice. in Ferr. Qui aut sequestrer, aut inter preter corrumperendi iudicii solent esse. Et in Deuteronomio facto, sequestrer dicitur medius, qui disidentes partes ad pacem reducere curat. Ego, inquit Moyses, Deut. c. 5. sequestrer & medius inter vos & Deu fut. & in iure quoque, tertia persona sequestrer dicitur. l. ei apud quem, in fi. & l. §. de pos. in P. De aliis differentiis inter sequestrum, & depositum, in sequentibus extractionis serie apparebit. ¶ Sponsio tamen quoque depositum est, sed quae ad certas res depositum contrahit, haec habet controuersiam ob quam fit, sed non rerum depositarum, ut sequestrum, sed ob alias, easque honestas, quando aliqua res ea lege apud aliquem deponuntur, ut qui victor aliqua in re honesta fuerit, accipiat, dicunt Galli Gagewe: dep. suis enim pignoribus id fit. Cuius exemplum refertur a Plinio, cum narrat de vitionibus quos Cleopatra parum absumsit, ut sponsonem cum Antonio factam, ipsa viceret. Plin. lib. 7. c. 35. Sic Damatas apud Virgilium, eclo. 3.

Vt ergo inter nos quid possit uterq, vicissim
Experiamur? ego hanc visulam (ne forte recuses,
Bis venit ad multam, binos alit ubere factus)

Depono: tu dic, mecum quo pignore caris?
Quod excerptum videtur a Theocrito eidyllio S. apud quem

Menalcas primus sic ait:

- Men. *ῥησίδες δὲ ἐν ἐσθδῆν ῥησίδες καὶ ἀδείνας ἀσθλον,*
- Daphnis. *ῥησίδα τῆρ ἐσθδῆν, ῥησίδα καὶ ἀδείνας ἀσθλον.*
- Men. *ἀλλὰ πὶ ἴππευμαδῶν, ἕκαστ' αὐτὸν ἀγροῦν εἶν:*
- Da. *Μόρον ἐγὼ θῆσα, σὺ δὲ δῆς ἴ' Ἰσμάτορα ἀμύον, &c. id est,*
- Men. *Vis ne ne igitur videre, vis ne deponere premium victoriae?*
- D. *Volo hoc videre, & volo deponere premium.*
- M. *Perum quid deponemus, quod satis dignum sit?*
- D. *Vitulum ego deponam, tu vero depono agnum aequalem matri.*

Prohibebat lex Publicia, Titia, & Cornelia, vt auctor Martianus Iurifconsultus sponfionem fieri ex aliis rebus, quam pro certamine quod virtutis causa fieret, e Martiano. in l. 3. de alea lusu, & aleator. lib. 11. P. riu. 5. Quemadmodum senatusconsultum vetuit in pecuniam ludere, praeterquam si quis certet disco, vel pilo, iaciendo, currendo, saltando, luctando, pugnando, virtutis causa, Paul. in l. 2. de aleator. Ex qua sponfione victori contra depositarium datur praescriptis verbis actio, vt det: si honesta causa, sin minus, datur depositi deponenti tantum repetitio, l. si rem, 19. §. fin. de praescript. verb. in P. 19. lib. tit. 5. Notat Philippus Buignognius, in legib. abrogatis, de ratuconf. Parisiensis sponfionis, vt inhonestas, quae fierent super mulieribus praegnantibus, & quod ob eas sponfitiones fieri partus possent, merito reiecit 29. Martii, 1561. ¶ Erat ¶ sponfio in litibus, pecunia videlicet definita, apud Graecos potissimum, quae ante actionem ab accusatore & reo deponenda erat: victus vero vtrorumque depositum persolvebat, eoq; fruebatur iudices. Porro, a centum drachmarum multata vsq; ad mille damnari, tres drachmas deponebant: qui autem a mille vsque ad decem millia, triginta. Nonnulli tamen Prytaeam pecuniam, decimam multata esse arbitrantur, & hanc a subiturnis iudiciis, in iudicem mercedem deponi. Stipulatio vero erat eorum quae de publicis controuertebantur, quinta pars: sed illorum quae de priuatis, decima. Epobelliaque erat sexta multata pars, quam victus soluebat, sic dicta, quod obolus sexta drachmae pars est, vt scribit Iulius Pollux, libro 2. capit. 4. Ad stipulatur Suidas, dum de ἐπωβελία loquitur. Cum, inquit, Athenis multi forentes in mercatu versantes, potissimum viros bonos, & quietos ciues pecuniae causa calumniarentur, decretum factum est, vt qui rem non peregriffet, sexta litigiosa pecuniae parte multaretur, hoc est, de singulis drachmis, quae senos valerent obolos, singulos obolos solueret, Suid. in verb. ἐπωβελία. Meminerunt Latini de sponfionibus quae interdicorū causa fiebant, vt Quintilianus, libro 7. & Cicero, pro Caccinna. erat enim, inquit, Caccinna de fundo vi armata deiectus: propterea praetor interdixerat, vt vnde deiecit, restitueret: restituisse se dicit, sponfio facta est: hac de sponfione vobis indicandum est. C. Caligula statuit, pro litibus atque iudiciis, vbicunq; conceptis, quadragessimam summam de qua litigetur praestari: nec sine poena, si quis composuiffet, vel donasse negotium contingeret, Suetonius in Caligula, cap. 40. Vidimus & in Gallia istas sponfiones litium causa, pro modo summam contentiosae, vel pro modo affirmatiōis rerum, & postea, vta regno legitimo alienas, expunctas, vocabant consignationes litium. Sed haec de diuersitate depositorum: persequor de rebus idoneis deposito tractationem.

8 Ergo ¶ deponi non possunt res propriae depositarii apud eundem, sicut necis proprias res commodato, vel precario capere potest, l. qui rem, 5. de positi. P. l. neque pignus, 46. de reg. iur. res tamen aliena non a domino deponi potest, l. bona fides, 1. de pos. in P. ¶ Non ¶ ideo tamen impeditur dominus rei, quin a depositario per actionem ad exhibendum, & rei vindicationem repetere possit, l. si res tuas, 8. C. ad exhibe. lib. 3. titu. 43. Deponimus autem non solum per nos ipsos, sed etiam & per eos quorum obligationem acquirimus, l. i. §. non solum, de pos. P. per seruos, & filios familias & per alios qui nobis bona fide seruiunt: & nobis ex eorum deposito actio competit, dicta l. i. §. non solum, & §. si seruus, & l. quod seruus, de pos. in P. Deponit & dominus, & non dominus, sub quae actionem quarit, vt praedo, fur, si deponant rem alienam, dicta l. bona fides, 1. §. si praedo, de pos. P. l. non a iudice, 64. de iudic. nam & horum interese rem ab illis depositam sibi restitui, quia & illi restituere coguntur, & illis fides data est, d. l. bona

fides, de pos. Concurrente tamen domino cum non domino in repetitione rei, consultus fiet si domino, dummodo talem eum esse constet, restituatur, ad euitandos circuitus, vt in l. dominus testamentum, de conditio. ind. clam. auditor, de rescript. apud Clemen. nam si restituatur non domino, & eum rursus domino restituere necesse est. Et si qui deposuit damnatus supplicio sit, non ei quidem, sed fisco restituitur, l. bona fides, de pos. eadem ratione, quia fisco dominus factus rei fit, per l. Statius Florus, §. Cornelio, de iure fisci, P. filius familias quoque deponit nomine suo, & agit recte, l. Iulianus, 19. de po. P. l. filius familias, de actio. P. l. si longus, §. si filius. de iudi. in P.

¶ Deponi ¶ potto apud omnes potest, nisi specialiter prohibeat, etiam apud iudicem, glo. in l. senatusconsulto, 16. §. si in ver. deponatur, de offic. praef. P. l. si fideiusor, §. fin. qui satisd. cog. P. l. sed & si, §. plane, ad exhib. non potest autem vtiliter deponi, vt inde detur actio, penes pupillum doli non capacem, & si deponatur, actio depositi in eum tantum competit, in quantum locupletior factus est, non vltra, l. i. §. an in pupillum, de pos. Neque depositum recte fit penes seruum, neque in eum datur actio, etiam si postea fuerit manumissus, deposito facto pendente seruitute: nisi eo tempore dolo & malitiose circa depositum fellegerit: tunc enim delictum noxam sequitur, dicta l. i. §. si apud seruum, de pos. in P. & nisi post manumissionem seruus teneat adhuc depositum, l. apud filiumfamil. de pos. in P. Penes filiumfamilias recte deponitur, isque pro deposito conuenitur, d. l. i. §. filiumfamil. de pos. in P. ¶ Deponitur ¶ autem vel ob signatum, vel resecratum. Ob signata pecuniae usus non conceditur depositario, non ob signata concedi potest, & sine vfuris: nisi moram faciat in reddendo, l. Lucius, 24. & l. diem sponfitorum, 25. §. si in & l. publica 26. eod. P. si signato deposito vratur, furtum faciat, l. si aculum, 29. eod. P. §. placuit, de obliga. quae ex delict. nascunt. ¶ In ¶ sequestro idipsum fere statuitur, paucis exceptis quae ex quotidiana praxi haurienda sunt. Postquam index sequestrationem fieri debere statuit, definit diem certam, intra quam litigantes de sequestro conueniant: eaque exacta ex officio ipse sequestrum constituit, non ante, l. in venditione, §. si in de bonis aucto. iudic. possiden. & ita iudicatum in curia suprema Parisiorum, anno 1531. 25. Aprilis refert Papo, lib. 8. Rapso. aresto. titu. 10. arest. 1. Nec tamen patitur iudex constitui plures in sequestro regendo, nec vltra tres, vt dictum eiusdem curiae placito, 12. April. 1533. Papo vbi sup. aresto. 2. & 3. Nisi bona sequestrata in diuersis prouinciis sita essent, nam tunc singulis praefici possunt. Vnum tantum sequestrum constitui debere voluit Ioan. Andreas, idoneum tamen fide & facultatibus, Ioan. Andr. in addi. ad Specul. titu. de sequest. vers. sic. 2. quaro. Quod element. vnic. de sequestratio. possession. de vno in singulari loquatur, quae si plures etiam admiffisset, de illis & meminisset, argum. c. omi. de cleric. agro. in sex. Idque ad vitandos sumtus, quia pluribus quam ab vno plures fiunt, c. fina. de concess. praeb. in sex. Contrarium tamē seruari in sacro palatio Romae tradit Octavianus Vestrius, & duos fere semper dari, altero que mortuo, & rursus alium in eius locum subrogari, Octauia. Vestrius, in introductione in aula Romana actionem, lib. 7. c. 1. ¶ Sequester, ¶ qui litigat, esse non potest eius rei, vt differentia inter dantem & accipientem sit, c. fin. de iusti. Quocirca & placuit saepe praedictae curiae, Papo vbi sup. arest. 9. vt ann. 1538. mense Nouembri, & anno 1543. mense Februarii, non licere litigantibus conducere fructum rei sequestratae contentiosae: vt euitetur occasio vim committendi, & vt recta via litigantes & sine dolo litem componant, argumen. l. equissimum, de usufruct. quamquam iure civili forsitan sustineri possit locatio, l. si pignore, 22. §. si post distraclum pignus, de pign. act. in P. Sequestrum officii cuiusdam claustralis committitur vni ex religiosis eiusdem monasterii & regulae, pro faciliiori officii dispensatione & necessitate, Papo vbi sup. arest. 4. tradit Parisius ita iudicatum, 29. Jan. anno 1534. Ex constitutione regia Ludouici 12. publicata an. 1499. consuet. Lud. 12. an. 1499. art. 86. cautum habemus, ne sequester fiat proximus vel contiguus iudicis qui sequestri sententiam tulit, siue agatur de causa ecclesiastica beneficiaria seu de temporali. Quo fit vt multe magis prohibeatur ipsi iudici sequestrum suscipere a se decretum. Neque etiā id honestati congruere tradit Tiraquellus. tract. de retract. conuen. tit. §. 4. in glo. 7. nu. 1. & seq. quamuis posse eum esse sequestrum quibusdam placuerit, vt Baldo, Roman. Alexandro, la'ou. in l. fideiusor, §. si in. num. 2. qui satisd. cog. Iasiterum, l. cum sitiusfamil. col. 4. vers. tamen index de lega. 1. & Curtio, in l. 1. q. 4. de sequestra. pecunia. Sed mihi probabilior constitutio regia, & vtilior reipubli-

ca. Probo nihilominus quod eadem constitutione Ludouici 12. cautum alio capite, eadem constituto. Ludo. 12. anno 1499. articu. 67. & a Francisco primo, in constitutione Francise. pri. titu. de la reformation, de la iustice de Normandie, articu. 43. vt consignationes ius pignoratitium, quod vocant garnison de main de iustice, depositum. committantur ciuibus insignioribus locorum, vocat Burgenses, electis communi contententium, si fieri possit, consenti: sin minus, remanere taquam penes simplices depositarios, 14 penes actuarios seu amanuenses iudicis. ¶ Sequestrantur ¶ mobilia & immobilia, praedia & fructus, imo ecclesiastica ipsa beneficia, clem. unica, de sequest. possessio. & fructuum, apud Clement. & ibi glo. in verb. beneficium, Doctor in c. examinata, de iudice. facitq; sequestratio sacerdotii, vt qui ante sequestrationem possidebat, non possit solum de fructibus non capere, sed etiam ne possit officii diuini eius ecclesiae vel praedicationi se immiscere, nisi ab habente potestatem missus fuerit, in decisione Bellamera, 419. titu. de sequestratione. Proinde sequestratum beneficium est praeficere amobilem qui ecclesiam regat, & iura sequestratae ecclesiae exerceat, etiam in iure eligendi, & praesentandi, si durante sequestro vacauerit beneficium ad eam ecclesiam pertinens, Rosa dec. 323. in antiq. Octavianus Vestrius hanc facultatem sequestrati arbitratu extendi posse ad ius conferendi: vasillumque vel emphyteotam inuigilandi, & alia quaeuis sequestratae ecclesiae iura exercendi, Octavianus Vestrius, lib. 7. introductionis in Romane aule actionem, c. 2. num. 3. per glo. in d. clem. unic. in ver. beneficium, & per doctores ibidem, & in c. examinata, de iudicio. ¶ Fit ¶ & sequestratio personarum, si de illis, vel contra illas sit controuersia, vt in c. literas, & cap. ex transmissa, de restitut. spoliatorum. Paulus Castrensis quoq; in praxi esse testatur: si viator transeat alicubi ducens animalia alterius, aliena videlicet, quae a domino agnoscatur, dominum posse curare commendari, vel sequestrari penes hospitem, mandato iudicis: eum tamen, vocato & comparante coram se viatore, & satisfationem de sistendo dante in iudicio, renouare debere sequestrum, & vindicias viatori concedere, Paul. Cast. ad §. si legis, si fidei iur. qui satisda. coga. adde Alex. consil. 63. 3. vol. Si de personis etiam exhibendis, de liberis, vel vxoribus consequendis, & deducendis fiat controuersia, interim apud matremfamilias esse etiam praetor seu iudex iubet, l. 3. §. in hoc interdico, §. penul. de liberis exhib. lib. 43. P. titu. 29. ¶ Forma ¶ & substantia deponendi, vel simplex, vel ex pactis interuenientibus quae seruari debent, l. i. §. si conueniat, de pos. composita. Simplex est, cum res deponitur custodiae praestandae causa gratis a depositario: nam si alio animo detur, transit in alium contractum, veluti si dederit vt alii perfectas, erit mandatum, l. 1. §. si interrogauero, de pos. in P. si merces custodiae causa accipiat, erit locatio, l. 1. §. si vestimenta, & §. si quis seruum, eod. titu. de pos. P. Fit gratia dantis, non accipientis simpliciter depositum, quo & distat a mutuo, quod fit gratia accipientis vt & commodatum. Quare si rebus depositis vtatur depositarius ex consensu deponentis, vel sine consensu, degenerat in aliam speciem contractus, l. Lucius, in l. 24. de pos. P. quam de positi: aut depositarius vtendo re deposita incitio & inuito domino seu deponente, facit furtum, l. 3. C. de pos. l. si sacculum, eod. in P. maxime si pecunia obfignata deposita vtatur: alioquin si deposita non obfignata sit, videtur eo animo deposita vt vtatur depositarius, dicitur l. Lucius, & l. si sacculum, §. fina. ¶ Ex ¶ substantia depositi est, vt depositarius tantum de dolo teneatur, non de culpa, §. praeterea, quib. mo. re contrah. obli. l. contractus, de regu. iur. 1. §. illud, dep. l. 1. C. de pos. l. quod Nerua, de pos. in P. quae tamen dolo proxima non fit: quia sibi imputare debet qui talem amicum depositarium sibi elegerit, d. §. praeterea, & §. fin. de societa. l. cum mandato, 24. de minor. 25. ann. At si placuerit vt de casu fortuito, de culpave teneatur, id sequendum: & in summa, quod placuerit, l. 1. C. de pos. l. 1. §. si conueniat, eo. tit. l. in traditionibus, de pact. P. d. l. contractus, de reg. iur. eo excepto, ne dolo praetetur: nam hoc cum contra bonos mores pactum fit, & ad delinquendum impellens, reicitur, l. 1. §. illud non probandum, de pos. in P. l. si vnus, §. illud, de pact.

18 ¶ Ad ¶ formam quoq; deponendi, leges quae de loco, in quo deponendum est praescribunt, referendae sunt: nam in certis depositis, quae ad liberationem deponentis pertinent, obseruandum est, num legitime depositum sit, vt in l. acceptam, C. de vsur. in l. obfignatione, C. de solut. Moris erat antiquis, pecunias mercatorum, & foeneratorum in foro Romano deponere, in aede Castoris, vt ex Luuenalis verbis constat, dum ait, Sat. 14. ar. a nullis in arca Nummus. Et ad vigilem ponedi Castora nummi. Herodianus, in templo Pacis pecunias suas deponere solitos Romanos tradit, Herod. in 1.

Jurisconsulti nostri sepe in aede sacra deponi iubent, l. ait praetor, 7. de mino. 25. an. P. l. et ap. quem, §. si de pos. in P. l. acceptam, de vsur. C. vt & depositum fuisse apud Indaeos ex libris Machabaeorum apparet, 2. Mach. c. 3. Atheniensibus aerarium primum, vbi custodienda pecunia publica deponeretur, erat Delus, in cuius templo & conuentus fiebant, vt scribunt Thucydides, in 1. & Aemilius Probus, in Aristide, qui & Calicubi, & Emil. Prob. in Annibal. meminit de deposito Gorthynis praesentibus facto in templo Dianae. M. Tullius Cicero scribit, 2. de Legib. Alexandrum in Cilicia, apud Solem in delubro deponisse pecuniam: & Atheniensem ciuem egregium Clistenem Iunoni Samiae, cum rebus timeret suis, filiarum dotes deponisse: & Plautus, in Bacchidib. Nos apud Theotimum omne aurum deponimus, Quis illic sacerdos est Diana Ephesia, Quin ipsa in aede Dianae conditum est ibi. Et Macrobius, de agror. & cens. l. 11. C. l. si §. si de bo. aucl. iud. possid. C. Item penes nummularios, qui in foro sunt, quo fit vt cum foro cedut, depositorum habeatur primum ratio, l. si hominem, §. si de pos. in P. ¶ Porro ¶ in istis locis publicis deponerentur res, vt tutius essent conseruatae: prohibitu tamen non est alibi deponere & penes alios priuatos, quorum fides eligitur a deponente, l. 1. de pos. P. Paulus etiam tradit, thesaurum esse pecuniam conditam in agro cultio diae caussa, per ege, 44. de acq. poss. & alibi dicitur pecuniam alicuius in si ob custodiam sepeliri non posse, l. at si quis, 14. §. funeris, de religio. & sum. funerum, l. si §. fina. de auro & argen. leg. a. lib. 34. P. titu. 2. l. 4. §. penult. ad leg. Iul. pecul. quamuis alibi thesaurus distinguatur a depositione pecuniae custodie caussa, quod hec habeat dominum, thesauri vero antiquam ob deponitionem dominus signoretur, l. nunquam, 30. §. thesaurus, de acquir. ver. dominio.

¶ Porro ¶ ad sequestrationem temere perueniendum non est, 20 nec cuiuscunque contententis seu litigantis arbitrio & voluntate: quia reipublicae interest, ne rerum dominia in incerto maneant, l. 1. de vsu. P. §. 1. eod. tit. ap. Iustina, quod accidere popemodum videtur in sequestratione, per quam possessio transita litigantibus in sequestrum, si ea lege deponatur apud illum, vt victori detur, l. licet, de pos. in P. non aliter, l. inter esse, de acq. poss. Maxime quando consensu vtriusque partis fit sequestratio: tunc enim Cardinalis notat eos priuari possessione, non etiam si inuito possidente, penes quem ratus est possessionem etiam post sequestrationem manere, quod ei obseruare prodest in vfucapione perficienda in sui fauorem contra alium. Quodque probat Henricus Boick, in c. examinata, de iudi. ¶ Ad ¶ ditque ¶ iniectionem regiae manus, quae dicitur, mise fous la main du Roy, & de iustice, in rem contentiosam non adimere possessionem. Subscribit Felinus, in c. illud, colum. 12. de prescript. Gomefius, in reg. Cancell. de annali possess. 4. 46. glo. in prag. sanct. §. item voluit, in verbo vicario, de colla. & alii. Facit in argumentum, quod de nouatione dicimus, vt voluntaria tollat priuilegia, quae erant ex priore obligatione, cum tamen per necessitatem nouationem priora maneant, vt si per litis contestationem fiat, l. aliam causam, 29. de nouatio. Neque quicumque sine caussa re sua priuari potest, l. id quod nostrum, de regu. iur. l. 2. de his qui sunt sui vel alien. iur. cum semper praesumatur pro possessore etiam iniuste, donec de iure suo actor aut petitor docuerit, vt neque rem restituere teneatur, nisi luam intentionem implenti, l. si C. de rei vind. l. qui accusare, de eden. l. existat, 25. de iure iur. §. commodum, de interd. l. negantes, C. de actio. l. cogi, de petit. hered. ¶ Proinde ¶ si de eo moueatur controuersia, sequestrari non debet, quamuis ante posset sequestrari, clem. 1. de sequestra. possessio. facit e. ad nostram de regulari, l. 1. C. de fideicom. Sic etiam iure ciuili pecunia debita ex aliquo contractu sequestrari non potest, donec soluenti gratia debitor vocetur in ius & fuerit de debito conuictus, l. vn. de prohib. sequestr. pecuniae, neque enim contractus ius in re, sed ad rem praebet, Bald. in l. error, ad l. Fal. C. minusque est habere actionem, quam rem, l. minus, de reg. iur. l. obligationum substantia, de actio. P. Et ideo a sequestratione incipiendum non est, ne contra iuris regulas ab executione lis incipiat, l. 1. §. fin. C. de execut. rei iud. ¶ Quomodo ¶ si finis, propter quem fit depositum, 23 est custodia, sic sequestrationis finis is esse potest: sed ultra alii quoque addedi sunt & rationes eiusdem, quarum aliquas referam. Prior erit, & praecipua possessionis rerum sequestrum statui, ne contententes ad arma proficiant, l. si vsu fructus, 16. §. si & l. aquis. simi, 17. de vsu fructu. in P. ¶ Iudicis ¶ quippe partes sunt, prius etate, 14

num amice possit lites componere, & si nequeat, postea iudic. r. 2. c. querelam. c. 15. de Symo. lib. 5. Decretal. tit. 3. & curare ut pacata sit Respubl. & provincia quam regit, l. congruit. 13. de officio. pref. lib. 1. P. tit. 18. Quamobrem Baldus notat ad officium & arbitrium iudicis pertinere, prospicere num sequestrum decernere expediat, Bal. in l. si fideiusor. §. si sine per illum. §. in verb. si hoc iudic. sederit, qui fuit cog. in P. durabit; sequestrum eadem ratione, donec etiam appellacionis causa, sententia terminetur, l. iuris de agri. §. consi. lib. 11. C. tit. 47. Alia ratio sequestrationem suadet, ut obuiam fructibus & maliciis litigantium eatur, clem. vni. de sequest. poss. §. fruct. facit l. in fundo. de rei vind. P. & res in tuto sunt. l. 1. §. super peculo. de assertio. tollen. lib. 7. C. tit. 17. d. l. iuris de agri. §. consi. lib. 11. C. c. literas. & c. ex transmissa. de restit. spol. l. ex sententia consilio. §. fin. de officio. pref. P. & conuenitur illarum sine dispensatione, l. si cum dotem. 23. §. si autem in sauisimo. sol. mari. P. Tertio, inductam sequestrationem, ut dum in iudice lis, & in dabitius est, ad conseruationem iuris alterutrius, interim fructus ab interitu & difficili recuperatione viadentur lite & appellacione pendente & indecisa, c. 2. §. 3. de sequestratio. poss. ap. Grego. l. 1. §. iubet autem prator. de collatio. honorum. in P. l. Imperator. 21. §. fin. de appell. lib. 49. P. tit. 1. Hac ratione si satisfactum pro re mobili non sit, & persona suspecta sita quo satisfactio desideratur, apud officium deponi debet, si hoc iudicis dederit, donec vel satisfactio detur, vel lis finem accipiat, l. si fideiusor. §. fin. qui satisd. cog. in P. Hæc suspicio persone suspecta in d. abus potissimum: si non possit deat immobilia. l. sciendum. 15. qui satisd. cog. in P. vel si possideat, sed pauca, l. si creditores. 15. de priuileg. creditor. lib. 4. P. tit. 6. item si malis moribus imbutus possessor sit. §. si de susp. tutor. 3. eo. de susp. tutor. lib. 26. P. tit. 10. si antea in rebus male se gesserit, l. si cui. §. iudicem criminibus. de accus. in P. multumque ad suspensionem augendam, vel minuendam facient peritales a persone qualitate deprimat. l. si de actio. in P. l. si quis Imperator male uerit. C. Hoc tamen singulariter notandum, per dationem fideiusoris sequestrum impediti ne fiat, & si constitutum sit, reuocari, d. §. fil. l. si fideiusor. qui satisd. cog. ubi satisd. notat exceptionem ut canonice in c. ex ammat. de iudic. §. ubi glo. 2. nisi in casu

25 perator male uerit. C. Hoc tamen singulariter notandum, per dationem fideiusoris sequestrum impediti ne fiat, & si constitutum sit, reuocari, d. §. fil. l. si fideiusor. qui satisd. cog. ubi satisd. notat exceptionem ut canonice in c. ex ammat. de iudic. §. ubi glo. 2. nisi in casu

26 clementine vnicæ, de sequestrat. poss. ¶ Notat autem Baldus, in d. §. fin. l. si fideiusor. antequam ad sequestrum perueniatur, procedere debere quandam inquisitionem suspicionis, quod & probat d. l. si creditores, in qua tamen aduersarium, id est, litigantem, vocandam esse uult, nisi de fuga eius suspicione agatur: nam tunc vocandus non est, ne de fuga instruat, & cum in fuga suspicione de facto procedi possit, l. ait prator. §. si debitorum. qua in fra. credit.

27 in P. l. pen. C. de pign. act. l. quæstrum. de pignor. P. ¶ At dignum scitum est, in his in quibus sine suspicione sequestrum fit, iudicem statim nota lite præceptum decernere posse, de non dilapidando, vel de non alienando, Bal. in d. §. si. l. si fideiusor.

28 ¶ Sequestrum officium est, interim fructus custodire, & vendere, exemplo boni patrisfamilias, pecunias conseruare, l. in venditione. §. si quis fructus, de bo. aucto. iudicium poss. c. 2. de sequest. poss. cle. r. eo. cum. deductis sumtibus: minime tamen debet eas in emtionem prædiorum conuertere, glo. in d. cle. vni. de sequest. poss. in verb. restituit. sed eas & reliqua victori referuare & restituer.

29 ¶ In hoc præstare tantum operas tenetur, non impensas, ex suo ne officium sit illi damnosum, l. fin. §. fin. de bo. aucto. iudic. possiden. Negant tamen Angelus, Imol. Romanus, Aretinus, in l. interesse, de acquir. poss. sequestrum posse petere stipendium laboris. ¶ Venturamen ¶ indemnem seruari sequestrum in omnibus æquum existimo, potissimum, cum possit cogi sequestrum subire, secundum Baldum, in l. 1. in fine, ubi pup. l. eund. deb. & Curtium, in l. 1. de probib. sequest. pec. quæst. 2. quorum opinio in Gallia recepta est, cum tamen cogi non posse, Bartolus, in l. iuris de agri. §. consi. lib. 11. C. Baldus alibi, consi. 180. 4. volum. Paulus Caltre. nis, Alexander atque Iason, Ang. Paul. Cast. & Las. in l. si fideiusor. §. si qui satisd. cog. tuncantur: sed & constituto regia Francisci I. anni 1539. artic. 8. salarium dari per iudicem moderatum sequestris permittit, ut clem. 1. de sequest. poss. Bald. in sua præct. tit. de officio iud. fuit l. in eos de tutel.

31 ¶ Quædam tamen ultra in specie sequestrationis alia, quæ ob contumaciam possessoris fit, ca. ex l. iuris, de dolo & contumacia. obseruanda sunt: ubi tamen officium iudicis potiores partes obtinet. Nam dum quis contumax est, & ideo fere pro conuicto & damnato habetur, contumacia litis damno plectenda est, l. contumacia, de re iud. P. fit; interim sequestratio mulctæ causa, quando & in potestate iudicis situm sit mulctare vocatū, & venire cōtinentem, l. 2. §. si quis in ius voc. non ier. c. fin. de dolo. & interim iu-

dicium præparando mittere peritorem in possessionem, rei seruandæ causa, l. i. ne vis fiat ei qui in posse. mit. c. 1. de dolo & contumacia. non tam ut possideat, quantum ut custodiat, l. possidens. §. si sine, de acq. poss. melius in l. cum legati. 12. quib. ex caus. in posse. easter, lib. 24. P. cum similib. ubi notatis, quamuis si ante anatum non ueniat contumax, fiat verus possessor, qui nullus est in possessionem, c. conuincit, de dolo & contum. Qua ratione ante lapsum anni adeptio possessionis illa similis est sequestrationi, & qui nullus est in eam rei seruandæ causa, ut sequestrat. colet rem, & fructus ne dissipentur domino custodiet, ex iudicis auctoritate, l. i. cui. §. qui in possessionem, ut in posse. lega. P. ¶ Quod ¶ si in causam debiti pignora a debitor per apparitorem capiantur, recte placuit non obstante debitoris exceptione, re ipsa a possessione seu detentione debitoris eximi, & apud tertium, ut sequestrum, deponi, non apud eundem depositi nomine relinqui, nisi consentiente creditore, ita iudicatum arresto Parisiensis. 26. Febr. 1515. refer. Papho. l. 3. Rhapso. de resto. tit. 15. arrest. 22. fuit l. 1. §. inde quaritur, de ope. noui nunt.

De Repetitione & Actionibus depositi. Cap. 4.

- 1 Actiones 3. pro deposito, directa, contraria, vitiosa.
- 2 Directa pro quibus datur deponenti.
- 3 Cum directa competit & actio ad exhibendum, & rei vindicatio aduersus tertium possessorem.
- 4 De perfidia depositariorum.
- 5 Quantum peccet qui inficiatur depositum, & de pena eius diuina.
- 6 Pena inficiantis depositum apud Pythas, & Glauci Spartiatæ inficiantis diuina vitio.
- 7 Condemnatus depositi inficiari iure ciuili infamis: alia Caro. P. lex de eodem.
- 8 Depositum negare iniquius quam mutuum.
- 9 Actio depositi directa in simplicem, & in duplum quando competit, & in quintuplum.
- 10 Depositum species: thesaurus sisco datus.
- 11 In depositi actionem que ueniant, de usuris & iuramento in litem dolo depositarii, & 12.
- 12 Quibus datur directa.
- 13 De actione contraria depositi.
- 14 De vitio actione depositi.
- 15 De sequestraria actione.

Alius finis, ¶ alia ratio tractationis depositi est, ut restituatur idem corpus depositum deponenti ex eius arbitrio præcedente decreto, vel sequente, l. Lucius, 24. l. 1. §. est autem, & §. pen. depositi. ¶ Quamobrem ¶ si sponte non fiat, & si legibus dictis depositi satis non fiat, proditæ sunt actiones, directa, contraria, vitiosa. In primis directa datur deponenti contra depositarium, ut fidem datam custodiat impleat, ex conuentionis lege, l. si quis depositum, 8. C. deposit. l. 1. §. si conueniat, eodem tit. in P. l. si penes quem, 6. C. eodem §. si sine, de deposito, in athen. collat. 6. tit. 14. Dehinc secundo datur, ut cogatur depositarius restituere depositum statim, nulla compensationis etiam exceptione tutus, l. penul. C. depositi, l. fin. §. excepta de compens. C. ¶ Producit ¶ hic contractus actionem sui nominis, l. 1. C. de pos. rei persequendæ causa proditam, §. rei persequenda causa, de actio. que, et si dolus interueniat, multa fit, & ad penam, & ad rei perfectionem pertinet. Petuntur res depositæ ad satisfactionem, vel si is eas dolo deserit possidere, actione hac, & ad exhibendum, l. 1. §. fin. de pos. C. Et rei vindicatione aduersus tertium possessorem, si apud alium sit: nam de positi actio non datur contra tertium, l. si is qui depositum, C. de pos. l. si res tuas, C. ad exhiben. ¶ Exigit ¶ infida conditio hominum sic dominis actionibus consili, & penam: nam, ut loquat cum luuerali, Sat. 13.

Nunc si depositum non inficietur amicus, Si reddat veterem cum tota arigine follem: Prodigiosa fides, & Tuscis digna tabellis, Queque coronata iustrari debeat agna. Egregium sanctumq. uirum si cerno, bimembri Hoc monstrum puer o, & miranti iam sub aratro Piscibus inuenis, & fæta comparo mule.

Et quo frequentior & pernitiosior hæc fallacia & deceptio, certe maiori legum cautione indiguit. ¶ Improbe ¶ enim facit, qui reddere recusat, l. desiderans. C. de pos. tum quia fidem sefellit datam, quod graue est, l. 1. de const. pecu. P. tum quia contra æquitatem naturalem alienis ditari, & cum aliena iactura desiderat, c. loqueplari, de reg. in iur. l. nam hoc natura, de cond. indeb. in P. Liure.